

hvad der staar i Loven af ^{30/11} 1874, § 89, i alt Fald bliver han foreløbig underrettet derom ved selve Lovforslaget. — Endringsforslag under Nr. 4 vil være en Konsekvens af, at Endringsforslag under Nr. 2 maatte blive vedtaget. Endringsforslag under Nr. 5 gaar ud paa at aabne Skifteretten en Udgang til at tage Boet uden videre under Behandling. Lovforslaget indførte som Tvangsmiddel over for Eksekutor til at aflevere Boet kun Tvangsmulkt, og disse Tvangsmulkt ville vel ogsaa nok i Reglen være et tilstrækkeligt Middel, saaledes at der ikke behøves andet, men der kan jo dog tænkes Tilfælde, hvor det er magtpaaliggende, at Boet hurtig tages fra Eksekutor; der kan tænkes Tilfælde, hvor der saa at sige løbes Fare for hver Dag, der gaar hen, hvor Eksekutor har det i sine Hænder, og i saadanne Tilfælde vil det vistnok være naturligt, at Skifteretten uden videre tager Boet under Behandling. Dette altsaa, at Skifteretten tager et Bo under Behandling imod Ejersens Vilje, er nemlig noget, som vi kende et Eksempel paa i vor Lovgivning, som afgiver en nærliggende Analogi for dette Tilfælde, nemlig det, at et Bo tages under Fallitbehandling mod dets Ejerens Vilje. Ligesom Skifteretten altsaa i et saadant Tilfælde maa anses for berettiget til i fornødent Fald med Paakaldelse af Politiets Assistance at tage Boet uden Hensyn til, om Boets Ejer synes om det eller ej, saaledes gaar dette Forslag ud paa, at det samme skal være Tilfældet over for Eksekutor, og saa har man tillige ment det hensigtsmæssigt i denne Paragraf at optage en Bestemmelse, som kommer til at indeholde en lille Udvidelse af, hvad der allerede nu ligger i Straffelovens § 98, 2det Stykke, nemlig altsaa, at den Eksekutor, som ikke afleverer Boet, og som ikke udøver hele den Virksomhed, der tilfaldes, baade den negative og den positive, skal være hjemfalden til Straf efter Straffelovens § 98, 2det Stykke, som indeholder Straf for den, der lægger Embedsmand Hindringer i Vejen for hans Forretningers Udførelse. Naar det er givet, at Boet skal overgaa til Skifteretten, formenes det, at man med Føje kan sige, at den Eksekutor, som i saa Henseende enten vægrer sig ved at udlevere det eller endogaa vægrer sig ved at meddele Skifteretten de Oplysninger, som den behøver for at faa Boet i sin Besiddelse, virkelig lægger Skifteforvalteren Hindringer i Vejen for hans Embedsvirksomheds Udførelse. — Endringsforslag under Nr. 6 gaar egentlig kun ud paa at bestemme, hvad der vist allerede ligger i Lovforslaget, at det egentlige Eksekutorskæber jo kun indtræder, hvor Eksekutor

slutter Boet. Det er ogsaa stemmende med den gældende Lovgivning, hvorefter Eksekutor ikke er berettiget til at beregne sig Sælær eller oppebære dette, før ved Boets Slutning, saaledes altsaa, at i det Tilfælde, hvor Eksekutor ikke kommer til at aflutte Boet, kan han heller ikke faa et saadant Sælær, selv om det maatte være bestemt i Testamentet, men han kan kun faa et af Skifteretten bestemt Vederlag for det, han har udført. — Endringsforslaget under Nr. 7 gaar kun ud paa at bestemme, hvad der vel ogsaa maa findes stemmende med Lovforslagets Princip, at naar Boet er overgaaet til Skifteretten, skal det ikke atter kunne overgaa til en Testamentseksekutor, men saa skal det endelig blive hos Skifteretten. — Med Hensyn til § 2, da er Endringsforslaget under Nr. 8 jo kun en Redaktionsændring. Lovgivningen bruger Udtrykket: "Ikke vedgaa Arv og Gæld", derimod ikke Udtrykket "trætte"; derfor er det vel ogsaa rigtigt at indsætte denne Bending, for saa vidt Boet bliver hos Eksekutor, det er jo kun en Redaktionsændring. Endringsforslaget under Nr. 9 gaar ud paa i denne Forbindelse, hvor der nemlig tales om Afstemning over, hvorvidt der skal stilles Sikkerhed eller ikke, at gøre samme Princip gældende som ved Endringsforslaget under Nr. 1, nemlig, at det ikke er det blotte Tal af Kreditorer, som bliver det afgørende, men at ogsaa her det maa gælde, at de Kreditorer, som skulle kunne kræve Sikkerhed, tillige maa repræsentere en væsentlig Interesse i Boet; derfor indstyhdes der her, at deres Fordringer maa udgøre Fjerdedelen af Boets bekendte Gæld. — Endringsforslaget under Nr. 10 gaar ud paa at tillægge den længst levende Egtfælle i alle de Tilfælde, hvor denne maa finde sig i, at dens Boeslod er under Eksekutors Behandling, den samme Ret til at kræve Sikkerhed, som Arvingerne have. Der er jo ganske de samme Grunde til Stede. I de Tilfælde, hvor der har været det sædvanlige Formuesfællesskab mellem Egtfællerne, vil Forholdet stille sig saaledes, at den længstlevende Egtfælle, naar Skiftet skal holdes, kommer til at finde sig i, at ogsaa hele dennes Boeslod kommer under Eksekutors Behandling lige saa fuldt som Arvelodden, altsaa under hans Hænder, saa at han kunde sætte den over Styr, hvis han vilde gøre sig skyldig i Misligheder. Derfor synes der at være samme Grund til at sikre den længstlevende Egtfælle en Ret til at kræve Sikkerhed som Arvingerne. — Endringsforslaget under Nr. 11 sigter kun til at give lidt nærmere Bestemmelser angaaende denne Sikkerheds Størrelse og Bestaaenhed. Men for øvrigt